7.64.5 373 5

FLOIA CORTVMVERSICALE

DE FLOIS SVVARTIBVS, ILlis Deiriculis, quæ omnes ferè Minſchos Mannos, VVeibras, Iungfras. &c. behüppare & ſpitzibus Schnaflis ſtickere & bitere ſolent.

AVTORE
GRIPHOLDO KNICKKNACKIO EX
Floilandia

BIBLIOTECA NAZIONALE 1879

Anno M. D. C. XXXV

Digitized by Google

ANgla flôosque, canam, qui
vv affuntpulvereſvvarto
Ex Watroque ſimul fleitenti, &
blaſide dicko
Muldipedes deiri, qui poſſunt
huppere long:
Non aliter, quàm ſi flóglos natu-
ra dediſſet,
Illis ſunt equidem, ſunt, inquam,
corpora kleina,
Sed mille erregunt menſchis
martrasq; plagasque.
Cum ſteckunt ſnaflum in livum,
blautumq; rubentem
Exſugunt: Homines ſic ſic vexei-
tere poſſunt,
Et quæ tandem illis pro tanta lo-
nia reſtant,
Vexeritate, & quem nemant per
vulnera dodum,
Sunt variæ plagæ, quibus ob ſua
Sùnda, ſuampue Ob

Ob mutvvillitiam ſtrafit Menroſq; Frûaſque
Ipſe Deus, cœlum & ſternas, qui fecit & Erdam,
Hunc ſteckit ſlangus, lòpit Dulhundus in illum,
Et bitit in livum, vt cogatur ſundere Geiſtum,
Aſt alium Wolffus fretit Berusque toritir,
Hic heffit multos lûſos, & tempore nullo
Fredam heſſit, lòpunt per Kleidros, valdeq; bitunt.
Aſt reliquos inter deiros non bòſior vlla eſt,
Nec magis anfechtit minſchos, illisq; moleſtas
Erre git plagas, quam ſuuartae turba flòorum,
Non illis ſatis eſt finſtri ſub tempore nachti

Stcke-

Steckère, & ſcüto meudos up-
vvreckere ſlapo:
Sed quoq; ſub dago perkrupunt
vndique kleidros,
Nunc huc nunc illuc huppentes
ſcarpibus atque
Bitentes ſchnaſlis, ſic vt de liſide
blautus
Sæpe ſluat, pleckiq; rubri cernã-
tur in huto.
Glòſite quæſo mihi, mihi gloſite
quæſo ſodales,
Sæpius expertus redo hoc, cum
Wolckibus altis,
Deleuchtunt Sternæ, ſchinit
Mane vndiq; lechte,
Et vadent ſlapum volbringere
tempora ſinſtra,
Solum verhindrunt tardum ſv-
vartta apmina ſlapum,
Nunc heſſunt luſtum per Weic-
kum ſpringere Beddnm

Nunc

Nunc verò vpſtiguntBeinos,Beiniſque relictis (dum,
In medio ſittunt livo propè nablia runda,
Nunc quoque per Bardum krupunt,dant cuſtia mundo,
Cuſtia quæ ſmertant,ogos naſosq; bekickunt,
Deinde juvat rurſus vvarmum ſubkrupere Beddum,
Et ſchuldros , armosq handosq in viſcere,quicquid
Sæpe etiam vvandrunt infra, ruckumq beſeukunt,
Et rundos lendos driſtentes vnidique lüſtum!
Sicut quãdo etiam vvandrit Morderus in Holto,
Non tantum vvandrit longum verdrivere tempus,
Sed ſchlagit,ſteckit,vvarpit,dõditq,Subinde,

Si,

Si qui begegunt Ludi, qui Beutlia plena
Geldo heſſunt, Kleidrosque bonos in corpore dragnut
Sic quod nigrorum damnanda caterva ſlorum,
Non tantum in Beddo krupit, Kleidrosq́ bekickit,
Ob longam quoniã, ſed quando cernit in eſſe
Gleideribus blautum, & ſchonũ quoq́ merckita thutum
Eſſe nec ob dickum veluti morderus adhuppit,
Vthſteckit ſchnaſlum, ſub quo ſunt anglia ſcarpa,
Anglia ſanguineum deipe quæ ſteckit in hutum,
Vthſugit blautum, neſcitq́ vphorere, donec
Livum cum blaſo ſvvartum bene ſulluit intra,

Nec

Nec ſugit tantum, vervvundit &
vndiq; livum,
Vt Schlangus ſteckit, furioſus bitit vt hundus,
Et poſt ſe multos pleckos, mahlosq; relinquit
Ròtigenos. Sclapens hec quando feulit, in hògum
Cum liuuo ſeſe Werpit, Wegſtòtit & handis.
Deckbeddum, ſcùrit neglis, ſchadumq; beſeulit,
Sed quando martram gledro ver triſit ab vno,
Mox flòus exſtundo bhendus vvcghuppet, & altum
Dat wundum, ſi nec ſteddo quoque tutus in illo eſt,
Rurſum alio ſpringit, proq; vno vulnere ſteckit
Plurima, vt ille ſemel qui ſchlapo vpvvakuit alto,

Non

Non iterum poſſit meudos tho-
ſchlutere ocellos,
Se Waltrit miſere, ruckit, flau-
kitq́,Kiſitp̄,
Inſequiturq; floos,ſolitq; incor
pore,verùm
Gripere cum tentat,blotum ſibi
gripit in hutum-
Sæpe igitur totos ſine ſchlapodu
cere nachtos
Cogitur,&multas liditmartrasq;
Plagasq,
Nec ſaltem hæc fiuntbeddo eum
ligimus alto,
Sed quoq;cum Ieſumus,cumſcri
vimus,et imo.imò
Bedere cum volumus bene plagi
tur undiq;corpus,
Præcipuè beinos intra,teneriſq;
ſub armis,
Summis in kragijs hic hic ſunt
regna flòorum,

Hic

Hic kreſlunt, ſteckunt, bitunt, kitZluntq; ſubinde, ut
Patere nō poſſis, cumſchuras neglibus hutum,
Et quod verWundrunt omnes, non ullus in Erda,
Lebit deiriculus, nonullus inaëre ſchvvebit,
Qui tam magnanimus, tam ſit quoq; ſenus, vt vnus
Exiguusque flòus non fruchtitat ille potentes,
Kerlos; non Babſti ſrona verſchricſit ab ipſa,
Boſū perſtrupit ſanctum, lòpitq; behende,
Donec beròret blotum cum ſchnaflide livum,
Cogit ut huic Pabſtus ſlotos, crutzumque ſacratum
Werperc de manibus, deirumq; ſugare bitentem.

Non

Non fruchtit Keyſros, non Reges, non patriarſchas, 382

Non Cardinales, heudos qui margine breido

Dragunt in Kôppis, verum nihil achtit hic heudos

Nec ſtaſos goldo decoratos, ſteckit in hutum,

Haudus vt ex koppo, fallatque ex handile ſtakus,

Nec flóus an Doctor ſit fragit ſitve Magiſter,

Ille vel ad backum vel ſe bene ſettit ad halſum

Adq; anglum ſcarpum, per dunnum druckitat hutum,

Vt fedrum dextra læva ſmitatq; papyrum.

Ipſe Ego dum ſchribo hæc, poſſum non heffere fredam.

Pumphoſios nunc vpmako & ſeuko vndiq; flóos,

Nunc

Nunc hoſenbendros uplòſo, & nadia circum
Kiſo, & non ſindo, mox quando rurſus ad ipſos
Me ſeddo beufros, proh quam tunc plagere primum
Incipiunt: ſæpe upſpringo, propterque dolores
In ſtuba circumdantzo, ſiſoque; ſed illi
(O bòſi deiri) nihil hæc ſchelt vvordia curant.
Sed quia lidendum eſt aliquid, lido illa ſed absque.
Murmure nō lido, nec eos Wegſpringere lato,
Cum ſrigo, meſtum nemo, Wegſchnidoque Koppum.
Anne flòo quiſqum eſt in toto audacior orbe,
Non lòpit quando dròſcferi fleglide Kornum

Vth-

Vthſchlagunt, plagunt, vt vix arbeitere poſſint. 385
O fleinum deirum, tu non armôſia ſpernis
Agmina, Schvveinherdos, Scapros, Wechtrosque tudentes,
Betlerosq; armos miſere per ſtrata ſchreientes
Viſere non dubitas: Schelmos Deiſosque beſòfis,
Cumque illis vitam latis cruce, ac farlicfe rado.
O te felicem flòe ſi vortelia noſſes,
Inque rauchis beltzis tantum ſtoltisque vvoneres
Kleidris, in vvarmis hoſis, ſic tutior eſſes,
Quam ſi bedleros miſeros miſer vſque beſòfis.
Nunc vt ad Wifras veniam Iungfraſque behendas,

Quæ

Quædam bereùram, quando nō omnia poſſum.
Flògia turba hominum generi non ſyndior vlla eſt
Quam Wifris: Wifræ ſtridunt noctesque diesque,
Deiris cum ſvvartis, teinunt in frigia dira
Vt ſæpe blauto ſittant, ſchrecki, bile viſu,
Sed multæ reliquas vincunt ſchelmſtuckibus argis,
Amplius & didicere olim quam, fretere brotum,
Hæc quando ex doro lèpunt ſub tempore faſti,
Atq; coxantes peddenu hòrunt ex fontibus ützos,
quos non audivere prius, tunc ſe ſe Crùtzere dextra,
Incipiunt, ſWartosq? flòos be, ſchvvert ze vvortis

ut

vt cito lòp ere, ſpringere ſtrupere
turba nigella
Cogatur Stubis Kamris Beddisq;
ſalisque
Qui tantum vvortis vinci potu,
ere ſed illa
Dum fiunt Dùflo Duflus vvegtri
fit, & omnem
Ex huſo pulicem. Sunt deinde
ex jungfride turba
Quæ bittrum ſ. ſunt dranctum
de flore lupini
Perque omnes Kamræ vvincſlos
non ſpargere ceſſant,
Donec mane flòus pereat qui
liggit in Erda.
Aſt reliqui lòpunt per agros, ha-
luntque virentem
Herbam, quæ pulicum cepit pu-
licaria nomen.
Quam quando Sunnus non dū
de vvolcſibus altis

Schi-

Schinit, per Kamras ſpargunt,
tunc nigra caterva
Inſittit gruno folio, atque exugit
acerbum
Saftum, vt non valeat rurſus ver-
larere blatum.
Tunc nemit beſmū virgo vveg-
ferit & herbam
Atque floū ſimul vthferit, drec-
ſoque bedeckit.
Quid memorem? Cordus dochiſ
ſimus ille poeta
Nos exorciſare docet nigra ag-
mina verſus
Hic etenim ſchriſit ſepteno car
mina libro:
Nec te nocturni pulices-
q; fatigent,
Hunc exorciſmum candide
lector habe:
Manſula, corrito budigoſma ta-
rantula calpe,

Thym-

Thymmula dinari galba caduna trepunt

Hos novies lectū ſcanſurus concine verſus

Treſque meri calices ebibe quaque vice.

Quis dubitet verum nobis cecinisse Poëtam?

O vos felices Wiſras ſi talia vobis.

Nota eſſent cunctis, non vel flòus vnus in Huſò

Bliferet: vvordis, aut drancko, aut frutico bittro

Schvvartes deiriculos ſtundo dòderetis in vno.

Sed quid de riſis dicam, ſplendite potentes

Auro, ſæpe flòum vidi ſibi fruckere grotum

Et ſeu captivū gelbenſi in ſchludere goldo,

Vt

Vt tandem vpgeſat tenebroſo
in carcere geiſtum,
Quid vero VVifræ quæ non di-
dicere volantes
Arte flòos fleidris, ipſiſque vth-
driſere beddis,
Hæ ſæpe erregunt cum deiris,
frigia grota,
Nunc fragium vplòſunt, & ſeuo-
funt titia circum,
Nunc tengunt magis & vviſunt
ſua ructia blota
Vt fengant ſchlagantque flòos,
nunc ſeurere lendos
Incipiunt, handos ſubſtectunt
ſcòrtisque beinisque,
Quid ſeggam? ſæpe & ſoccos de-
trectere futis
Vidi illas, roctumque vpdectere
& vndique ſoccos
Nun huc nunc illuc beleutere,
ſtrictere teutos,

Nam-

Namque ſciunt VVifræ, quod
gerne in ſoccine vvonant,
Nec quando in VVullam ſemel
in ceſſere rugoſam,
Hinc poſſunt facili turſus vveg-
ſpringere, jam cum
Affertur ſoccus, Deus ò bone
quanta flòorum
Agmina mit bringit, veluti ſi ſe-
mine ſv varto
Eſſet conſpetſus totus, Tunc
bella videres,
Tunc angſtum magnum drifit
capiiva flòrum
Turba, atque arbeitet toto cum
corpere, ſnaſlum
Vthreefit, beinos ad ſaltos ſettit
adhoſtit.
VVolla vel eludit, tunc ſengunt
ordine VVifræ
Nigrantes ſchelmos, & tollunt
banchio in hardo

In diſcumve, hic hic mordunt, handisque tromendis
Invahiunt, ſettunt neglos in corpora ſvvarta,
Et gnicf gnacf ſpeunt, vt circum blautus in Erda
Fleitat, nec prius vphòrunt, niſi tota caterva
Tradita ſit Dodo. Tunc ſeggunt agmina tanta
Vitam qui latuere ſuam, vt vvegrapere poſſes
Handis, ſed beſmo vvegferunt, ſæpeque fullunt
Ingentem moldum, ſchudelumve & flumine mergunt.
Quid memorem jungfras, megdasq;? ſchonuntne nigillis
Deiriculus? ſchencfunt vitam? non ſchenfere faſt eſt,
Ajunt Nam quando debent hæ ſpinnere Wocfum,

Vel

Vel quando Holnadium ſcarpis vthnehere nadlis
Sittunt, nulla illis Freda eſt, ſit ſvvartus in huto,
Huto molliculo flòus & ſe ſanguine metæ
Fullit repletus per fleidros ſpringit & hùppit,
Vexeritque adeo, aut Iungfræ ſæqè absque pudore
Vprapant ſeſe & Beinos, Bauchumque beſicſant
Et ſcùrant, donec paulum Wehtagia cedant.
Sæpe etiam Cragium upmatunt & Titia runda
Defendunt, arcentque flòos, ne ſnaflide lædant,
Et blautum uthſugant. Namque hic embehrere multum
Non poſſunt. Eadem Megdæ faciunt, & ad vnum

Si fieri poſſet, vermes ad tartara nigros
Projicerent. Vidi quaſdam, non lego Gaſellas,
Si quando vaccas herdo nachdrifere vellent,
Solo himbdo indutæ poterant non heffere fredam,
Nunc hando inructum fúlebant nunc ſua neglis
Tittia erant zebant, nunc lendos, nunc Knigiosque.
Nec ſcio quid reliqum ſchurebant torve tuentes.
Hæc ideo vobis ò fratres ſchicfo fideles,
Sæpe ve denctaris, gutumque leſhatis amicum,
Et quoties bitũt vos nigri ſohnaſlide de iri,
Et quoties handis veſtris ingripitis hoſos,

Fen-